

Sygn. akt IV U 1435/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2014 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania R. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 29 października 2013 r. Nr (...)

w sprawie R. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 1435/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 29 października 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 i art.58 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił R. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że ubezpieczony, u którego Lekarz Orzecznik ustalił istnienie częściowej niezdolności do pracy do (...), a która powstała w dniu (...), w okresie dziesięciu lat przed powstaniem niezdolności do pracy i przed zgłoszeniem wniosku o rentę udowodnił (...)dni okresów ubezpieczenia.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że nie może zgodzić się ze stwierdzeniem, iż niezdolność do pracy powstała w dniu (...). W jego ocenie istniejąca u niego choroba ma ścisły związek z wypadkiem, jaki miał miejsce w dniu (...). Negatywne konsekwencje tego zdarzenia skutkowały powstaniem u niego choroby, dlatego za datę powstania niezdolności do pracy należy uznać datę wypadku ,tj. (...). W dniu tego wypadku miał ukończone (...) lat i mając udowodniony okres ubezpieczenia w wymiarze ponad 2 lat spełnia przesłanki do nabycia renty z tytułu niezdolności do pracy (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.4-5).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony R. C. w dniu (...). wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek z 21 sierpnia 2013r. k.1 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 5 września 2013r. ustalił, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do (...), a niezdolność do pracy powstała w dniu (...) i istniała na dzień (...). (orzeczenie Lekarza Orzecznika z (...). k.20 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z (...). uznała ubezpieczonego za częściowo niezdolnego do pracy do (...), przy czym za datę powstania niezdolności do pracy uznała dzień (...). (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k.21 i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z (...). k.25 akt rentowych).

Przyjmując datę powstania częściowej niezdolności do pracy stwierdzoną przez Komisję Lekarską ZUS organ rentowy ustalił, że dziesięciolecie przed powstaniem dniem zgłoszenia wniosku o rentę, czyli w okresie od (...). oraz w dziesięciolecie przed powstaniem niezdolności do pracy, czyli w okresie od (...). ubezpieczony udowodnił okres ubezpieczenia w wymiarze 2 lata, 2 miesiące i 12 dni, w tym okresy składkowe w wymiarze 1 rok, 7 miesięcy i 24 dni i okresy nieskładkowe (ograniczone do 1/3 okresów składkowych) w wymiarze 6 miesięcy i 18 dni, zamiast wymaganych przez ustawę co najmniej 5 lat. Mając na uwadze powyższe ustalenia, zaskarżoną decyzją z (...). organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z (...). k.37 akt rentowych).

Zespół biegłych w składzie psychiatra, psycholog i ortopeda w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznali u ubezpieczonego schizofrenię prostą oraz stan po złamaniu kompresyjnym kręgu piersiowego stwierdzając, że stan psychiczny ubezpieczonego powoduje, że jest on niezdolny do pracy, przy czym niezdolność ta powstała w dniu (...), jednocześnie biegli stwierdzili, że wg stanu na datę ich badania ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy w stopniu częściowym – jak to ustaliła Komisja Lekarska ZUS - ale w stopniu całkowitym, przy czym za datę powstania całkowitej niezdolności do pracy biegli wskazali datę badania ,tj. (...). Biegli wskazali, że od (...) występują u ubezpieczonego zaburzenia psychiczne, które początkowo kwalifikowane były jako zaburzenia adaptacyjne. Od (...) jest on leczony z rozpoznaniem zaburzeń schizotypowych, a ostatnio z rozpoznaniem schizofrenii prostej lekoopornej. W badaniu psychiatrycznym i psychologicznym biegli stwierdzili objawy psychopatologiczne pod postacią sensytywności, urojeń prześladowczych, dziwacznych i niedostosowanych zachowań oraz objawów ubytkowych schizofrenii pod postacią zubożenia emocjonalnego, stopienia afektywnego, spadku aktywności celowej i zainteresowań, apatii. W ocenie biegłych u ubezpieczonego występuje deterioracja stanu psychicznego. Ubezpieczony bez większych trudności zdobył wykształcenie wyższe, a obecnie nie jest w stanie wykonywać prostych prac fizycznych (opinia biegłych psychiatry, psychologa i ortopedy k.10-14 akt sprawy).

Ubezpieczony urodził się w dniu (...). Stwierdzona u ubezpieczonego częściowa niezdolność do pracy powstała w dniu (...), a zatem w wieku 31 lat. Ubezpieczony ma wykształcenie wyższe – tytuł magistra w zakresie pedagogiki uzyskał w dniu (...). (dyplom ukończenia studiów wyższych k.14 akt rentowych).

W okresie 10 lat przed zgłoszeniem wniosku o rentę ,tj. w okresie (...), a także w okresie 10 lat przed powstaniem niezdolności do pracy ,tj. w okresie od (...). ubezpieczony udowodnił okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 2 lat, 2 miesięcy i 12 dni (karta przebiegu zatrudnienia k.34 akt rentowych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego R. C. podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.57 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia,

przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.58 ust.1 pkt 5 i ust.2 ustawy warunek posiadania okresu składkowego i nieskładkowego uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat, przy czym ów 5-letni okres ubezpieczenia powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy. W myśl ust.4 art.58 ustawy spełnienie tego ostatniego warunku nie jest wymagane, jeżeli ubezpieczony osiągnął okres składkowy wynoszący w przypadku mężczyzny co najmniej 30 lat oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Odnosząc powyższe uregulowania do okoliczności sprawy stwierdzić należało, że ubezpieczony R. C. nie spełnia wszystkich przesłanek, które powinny być spełnione łącznie, do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Okolicznością wynikającą z przeprowadzonych przez Sąd dowodów jest to, że ubezpieczony jest niezdolny do pracy, przy czym częściowa niezdolność do pracy powstała w dniu (...). W tym miejscu wskazać należy, że wobec zakwestionowania przez ubezpieczonego daty powstania częściowej niezdolności do pracy określonej przez Komisję Lekarską ZUS na (...), Sąd zasięgnął opinii biegłych lekarzy - psychiatry i ortopedy oraz biegłego psychologa, którzy w wydanej opinii określili taką samą jak organ rentowy datę powstania u ubezpieczonego niezdolności do pracy ,tj. (...), wskazując ponadto, że na datę badania ,tj. na (...). ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy. Wobec tego, że opinia wydana została przez specjalistów z zakresu medycyny i poprzedzała ją badanie ubezpieczonego oraz analiza jego dokumentacji medycznej Sąd przyjął wnioski płynące z opinii za miarodajne do ustaleń w sprawie. Zauważyć dalej należy, że z przytoczonych wyżej uregulowań wynika, że warunkiem przyznania prawa do renty osobie niezdolnej do pracy - która to niezdolność powstała (tak jak w przypadku ubezpieczonego) w wieku powyżej 30 lat - jest, aby osoba taka legitymowała się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze co najmniej 5 lat i aby okres ten przypadł w ciągu w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy. W okolicznościach niniejszej sprawy ów dziesięcioletni okres obejmuje czas od (...). (przyjmując datę powstania niezdolności do pracy - (...).) oraz czas od (...). (przyjmując datę zgłoszenia wniosku o rentę - (...).). Jak pokazują przedstawione wyżej ustalenia faktyczne w żadnym z wymienionych okresów ubezpieczony nie osiągnął co najmniej 5 letniego okresu ubezpieczenia. W obu wskazanych okresach ubezpieczony udowodnił okres ubezpieczenia w wymiarze 2 lata, 2 miesiące i 12 dni. Reasumując powyższe rozważania uznać należało, że ubezpieczony R. C. nie spełnia ustawowych przesłanek do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§21 kpc odwołanie ubezpieczonego oddalił.